

(Innehåller sifd. 201—282).

Predikten

Trettiondesjette årgången,

innehållande

Predikningar öfwer våra nya Högmessotexter.

Tredje häftet.

September 1877.

Stockholm,
tryckt hos A. S. Normans Boktryckeri-Aktiebolag,
1877.

Kære Broder! "Kan wäl en moder förgåta sitt barn, så att hon icke förbarmer sig öfwer sitt lifs son". De orden framstodo på ett synnerligen lifligt sätt för mig, när jag häromdagen läste följande berättelse. En moder med sitt lilla barn på armen besökte en mulen winterdag några vänner. När hon skulle återvända hem, varnades hon af sina vänner för det dåliga vädret. De bådo henne stodna qvar öfwer natten. Men hon ansåg sig icke kunna det utan begaf sig på väg. Emellertid woro hennes vänner oroliga för henne och en af dem gick följande morgon för att i hennes hem höra, huru det hade gått. På vägen mötte hon hennes man, som oc fölte henne. Hon hade aldrig kommit hem. När be nu fölte henne, funno de henne liggande på marken nästan naken och — död af kold. Men ett litet stycke berisfrån i skydd af en stor framstjutande sten funno de det lilla barnet sovande godt och inswept i sin moders kläder. Modren hade tröttnat, och när hon såg, att icke mer än en kunde räddas, så räddade hon barnet och offrade sig sjelf. O såg, menar du, att Gud kan vara så god? Menar du, att det är sannt, att Herrens kärlek går ändå längre? Jo, visserligen.

Du frågar, om det är Gud, som i samvetet tillräknar syndaren hans begångna synder. Ja, min broder, vikt är det så. Så länge jag trodde, att Kristus en gång för alla hade betalt Gud för hela verldens synder, samt att Gud dersför, såsom en rättfärdig Gud, icke kunde tillräkna en skuld, som engång var till fullo betald, så måste jag kämpa med overhöra svårigheter i detta afseende. Att säga, att det wäl var betaldt, men att det ändå skulle utkräckas af syndaren, om han icke trodde, det såg jag visserligen vara en upprörande orättfärdighet. Ty var det före och utan all min tro betaldt, men jag icke räknade det så, så måste dock Gud utan afseende på min tro räkna det såsom betaldt, om han annars var rättfärdig. Och allt, hwad de skriftlärda ropade mot denna "nhevangelism", såsom de kallade det, såg jag nog hörde blott till de wanliga konster, hwarmed de förtilla de ensalbiga. År det betaldt, så måste det vara qwitt, det förstod jag nog. Men se nu: när jag skulle deran och tro, att Gud, som är rättfärdig och har fått betaldt, icke kan om igen tillräkna denna skuld, så föltte jag emot en hel mängd bibelställen, synnerligen Romarebrevets två första kapitel. Jag hörde wäl sägas, att Gud nu icke vidare tillräknar någon annan synd än otron, men då såg jag, att det icke stod så i bibeln, och dekutom undrade jag, om icke oc otron var en synd, för hvilken Kristus hade betalt. Man sade nemligen, att Gud icke kan förlåta någon synd utan betalning, och då tänkte jag: alltså måste oc min otron vara betald, eftersom jag kan få förlåtelse för den. Men kan nu Gud icke tillräkna en synd, som är betald, så kan han ejheller tillräkna mig min otron. Tillräknar han äter betald skuld, så är han icke rättfärdig. Att emellertid detta icke drog öfwerens med Skriften, såg jag tydligt, ty der talas om tillräknelse både af otron och af all annan synd. Dock måste man försöka tro det för fädernas skull, ehuru jag ibland kände, huru fotterna brände under mig, när jag för "trons analogi" skull stod och trampade på tydliga bibelord. Emellertid sades, att denna brand icke var något annat än en anfältelse af mitt förblinbade förfunkt, som måste tagas till fånga. Så läste jag hos Rosenius, att skulden wäl var en gång för alla qwitterad i Guds stora bok, och att det nu endast återstår, att den qwitteras i vår motbok, nemligen samvetet. Detta löste knuten för mig — till en tid. Jag förstod ju, att om det var betaldt hos Gud, så måste det oc vara qwitteradt hos Gud, och allt hwad de skriftlärda sade derom, att det wäl var betaldt men icke qwitteradt hos Gud, det såg jag wäl vara galenskap. När en fordringsegare får betaldt, är det ett nödvändigt uttryck af redbarhet, att han oc qwitterar sin fordran. Och att Gud måste vara åtminstone redbar, så mycket förstod jag. Men märk: nu hörde jag några, som gjorde allvar af detta, så att de började bedja femte bönen så här: "Gud förlåt mig mina synder i samvetet," och det fann jag bestämdt var icke rätt. Att förbättra Herrens ord var ju att vara klöpare än Herren. Wäl predikade öfwen jag stundom såsom de andra, att det blott var

otro och djeſtwulens anfältelse, när en kristens samwete oroades af synd, ty all ſtuld war ju betald, och hade man blott en ſtadig tro, så skulle man aldrig oroades af ſynderna. Ty att oroades öfver en ſtuld, som är betald, är ju galet. Men när predikan war ſlut, då knäppte jag med de andra mina händer och bad Gud om ſyndernas förlåtelse, och om jag såg någon, som trodde sā, att han icke mer oroades i ſamwetet af ſina ſynder, så ſade jag icke, att han hade en ſtadig tro, utan att han war förföftad. Men såg jag en kristen, som bleſ förfårad och ångslig, när han förgått sig och fallit i ſynd, så ſade jag icke, att det war otro, utan att det war Guds nåd och werk, att han bleſ förſtrött. Korteligen: ber war en oändlig oreda, men det tordes ingen tala om. När det bleſ alldeles för förtvivrat, utropade man: O hwillen djuphet af Guds wiſdom och kunſtap!

Gud ware lof, att han löft mig ur denna willerwalla. Såhnart jag såg, att det icke alls står i Skriften, ware fig att Gud kräft någon betalning för vår ſtuld eller att werldens ſyndahuld är af Kristus betald, utan att sådan lära är af menniskor, sā föllo alla dessa ſvårigheter. Hwad Skriften lärer, är att Kristus kommit till werlden för att frälja werlden från hennes ſynder och alla ſyndens följder. Gör det embetets ſtull ſer jag, att han bliſvit af Fadren beklädd med all makt i himmelen och på jorden, för det werlets ſtull ſer jag honom lida, dö, uppſta och sätta fig på Fadrens högra hand. Gör det werlets ſtull ſer jag ocl., att han har makt att förlåta ſynder, ja att han är af Fadren upphöjd till en Herre och Frälsare för att gifwa Israel finnesändring och ſyndernas förlåtelse, och då blir det den enklaste och tröstligaste predikan i werlden att få gå efter Skriften's ord, att ſlippa i dem inlägga något annat, än hwad der ſiär, att få ſäga ſyndare, att deras ſynder är ſtuſter, som Gud tillräknar dem, derest de förblifwa i dem, men hwillka han gerna will och ſall förlåta, allenaft de wilja bekänna dem och wända fig till Herren Jesus, hwillen han ſändt dem till en Frälsare. Men derest man will sā der enſaldigt gå efter Skriften's ord, sā ſäga ſomliga, att man är Socinian eller Dippelian eller Swedenborgare eller Pelagian eller rationalist o. s. w. Ty när de icke haſwa Skriften's ord att kämpa med, sā gripa de till, hwad de haſwa. Och då framkasta de efter wanligheten allehanda fättarenamn. O broder, Gud ware lof, att man trots allt sådant ſtriſ törſ predika, sāſom det står ſtriftvet. Och ſanningen warar alltid längſt.

Dina öfriga frågor ſall du finna beſvarade i den lilla boken: *I ingen annan är frulſning.* Jag beder dig: läs den, och när du hör andra, som bliſvit oroades af det ropet, att jag förnefar Kristus, sā bed äſwen dem läsa den ſkriften. Der kunnen de få ſe, hwad jag om den ſaken tänker.

Sedan fiſta häſtet utkom, har jag utgiſvit en ny ſtrift med titel: *Stora ärö Herrens werk*, pris 35 öre. Deſutom har på Pietisten's förlag utkommit en ny barnpredikan af J. Lundgren med titel: *Barnens häſte wän*, pris 6 öre.

Nu Gud ware med dig och wäſigne dig.

Din
P. B.

P. S. Såſom ett exempel på, huru ſanningen trydter på ſolt i våra dagar, will jag anföra följande. I det katekeſförlag, som förkastades vid 1873 års kyrlomöte, stod det, att Gud är vår i Kristus förſonade fader. Nu är detta förlag af en ny kommité omarbetadt för att framläggas vid nästa kyrlomöte, och märk: i detta nya förlag har man tagit bort det ordet förſonad och i ſtället fritt endast, att Gud genom Kristus är vår fader. Trots allt rop emot måste man dock wika för ſanningen om än endast tum för tum. Att man icke bör ſäga, att Gud är vår genom Kristus förſonade fader, det har man infett. Att det är lika obiblist att ſäga, att Gud är vår fader genom Kristus, det har man icke infett. Hwad Skriften lärer, det är, att Gud, vår fader, giſvit oꝝ Kristus, men att Gud är vår fader genom Kristus, det ſiär ingenſtades ſtriftvet.

På Pietistens Expeditions förlag hafwa nylt utkommit:
Stora äro Herrens werk, af P. W. Pris 35 öre.
Barnens bäste wän, barnpredikan af F. Lundgren, Pris 6 öre.

Under tryckning är en liten växelserif med titel:
Du will till himmelen, af P. W.

N Prenumeration å Pietisten fortsar. Willoren lila med föregående år, eller 1 kr. 25 öre pr årgång, postbefordringsafgiften deri inberäknad.

Då minst 10 exemplar tagas, lemnas hwart elfte ex. gratis vid requisition direktt från Pietistens Expedition, Stockholm.

N För prenumerationer i Amerika kostar Pietisten 60 cents pr år, postporto deri inberäknadt, när prenumerationensmedlen insändas till Pietistens Expedition Stockholm.

Hos Pietistens Expedition, Stockholm, kunna requireras följande arbeten:	
Predikningar öfwer de nya högmessotexterna. Första årg. Pris: häftad 6: 25; bunden 8: 25; 9: 25; 9: 75; 11: 75; 22 kr. Andra årg. Första delen. Pris: häftad 3: 25; bunden 4: 25; 4: 75; 5 kr.	Du behöfwer frälsas å 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.
Herren är from. Pris: häft. 1: 15; välfilt band 1: 50; fint flotb. med guldsnitt 3 kr.	Här är ännu rum å 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.
Kristi öfverkrestlerliga förbön. Pris: b. 40 öre; välfilt band 60 öre; fint flotb. 1 kr.	Si, jag står för dörren och klappar å 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.
Fader vår. 25 öre.	Det skedde för dig å 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.
Guds barns trygghet och hopp. 25 öre.	
Guds Lam. 20 öre.	Herren är mitt ljus, af E. J. Elman. Pris: 90 öre; välfilt b. 1: 20; flotb. 1: 70.
Lösepenningen. 20 öre.	Det gjorde Gud, af E. J. Elman. Andra uppl. 25 öre.
I ingen annan är frälsning. 15 öre.	Minnen från hafvet, anteckningar af en swensk sjöman. Andra uppl. 25 öre.
Nåd för de förlorade. 12 öre.	Herren är min herde, af Swening Johansson. Pris 25 öre.
I Sonen är lifvet. 10 öre.	Tiden är kort, af R. P. Pris: 10 öre.
Frälsning för alla syndare. 10 öre.	Barnens prydnad, barnpredikan af Fr. Lundgren. Andra uppl. 6 öre.
Andliga sånger. Pris: välfilt band 45 öre; flotb. 60 öre. Samma sånger med musik i notstift af H. Beier, 1: 25.	Vet du hwad du vågar? af Fr. Lundgren. Pris: 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.
Melodierna i sifferstift lärtildt, 20 öre.	